

върху дивеча, и това му давало възможност по-леко да обезпечи прехраната си (обр. 6). Най-често той избиралъ заоблени камъни, които завързвалъ много здраво на дървена дръжка съ сухожилия или изръзани кожи,

Обр. 6. Хвърляне на копие.

или пъкъ съ здрави и жилави треви. По този начинъ нашиятъ прадъдо направилъ първия боздуганъ, съ който засилва бойкостта на свойтъ оржия (обр. 7).

Най-голѣмъ успѣхъ обаче предисторическиятъ човѣкъ постигналъ съ направата на лжка и стрелитѣ. Обикновено лжкъ приготвлявалъ отъ жилаво дърво, върху което опъва якъ животински ремъкъ, изрѣзанъ отъ кожи. За върхове, необходими за стрелитѣ, употребявалъ кремъчни и костени острия. Съ това оржие той намалява разстоянието между себе си и ловните животни, понеже хвърля стрелитѣ отдалече, а съ това и ловътъ става по-сигуренъ! Така той е убивалъ: пещерната мечка, пещерната хиена, пещерния лъвъ, говеда, коне, елени, сърни, мамути, носорози и др. Ето защо, гдето и да се намиралъ човѣкътъ отъ